

Рамазонда қуръон тиловати ва қарамли бўлиш

05:00 / 11.01.2017 2877

Ибн Аббос розияллоҳу анхудан ривоят: «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам яхшилик қилишда одамларнинг энг сахийси эдилар. У зотнинг энг сахий бўлганлари эса, Рамазонда Жаброил мулоқотларига келганда бўлар эди. Жаброил алайҳиссалом Рамазон тамом бўлгунча ҳар кеча У зотнинг ҳузурларига келар эди. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам унга Қуръонни арз қилас (ўқиб берар) эдилар».

Бошқа бир ривоятда: «Бас, у билан Қуръон ўқишар эди. Шунда қачон У зотга Жаброил алайҳиссалом мулоқот қилса, эсган шамолдан ҳам сахийроқ бўлиб кетар эдилар», дейилган. Икки Шайх ривоят қилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг энг сахий одам эканликлари.
2. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Рамазон ойида яна ҳам сахий бўлиб кетишилари.
3. Рамазон ойида Жаброил алайҳиссалом ҳар кечада Пайғамбар алайҳиссалом ҳузурларига келиб турганлиги.
4. Ҳар Рамазонда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Қуръони Каримни Жаброил алайҳиссалом ҳузурларида ўқиб ўтказиб олишлари. Шунинг учун ҳар бир мусулмон киши ҳам Рамазонда Қуръони Каримни камида бир марта ўтказиб олиши лозим.
5. Рамазонда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам билан Жаброил алайҳиссалом Қуръон ўқишилари. Яъни аввал Қуръонни Жаброил алайҳиссалом ўқиб бериб, кейин Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам қайтариб ўқиб беришилари. Демак, Рамазонда устозлардан шу тарзда Қуръонни ўтказиб олишга ҳаракат қилмоқ керак.
6. Рамазон ойида иложи борича сахийлик кўрсатиб, бева-бечора, етим-есир ва муҳтожларга хайр-эҳсон қилиш.

Зайд ибн Холид ал-Жуханий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким рӯзадорни ифтор қилдирса, Унга унинг ажрича ажр бўлур. Шу билан бирга рӯзадорнинг ажридин ҳеч бир нарса кам бўлмас», дедилар». Термизий ва Аҳмад ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ҳадиси шарифда рӯзадор киши учун ифтор емаги бериш улкан савобли иш экани таъкидланмоқда. Рӯза тутган одамга қанча савоб берилса, унга ифтор емаги ҳозирлаган одамга ҳам шунча савоб берилиши баён қилинмоқда. Унга рӯзадорнинг савобидан олиб берилмайди, балки алоҳида савоб шаклида берилади.

Бу ўзи рӯза тутмай, рӯзадорга ифтор берса, рӯза тутган ўрнига ўтади, дегани эмас. Рӯза тутиш ҳар бир инсоннинг бошига фарзdir. Ҳар ким ўзи ўз рӯзасини тутиши керак. Бошқа ҳеч нарса бунинг ўрнини боса олмайди. Рӯзадорга ифторлик бериш эса хайри эҳсон иши ҳисобланади, холос. Буни қилган одам ўшанга яраша савоб олади, холос.

Умму Иммора ал-Ансорийя розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади: «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг олдига кирдилар. У ул зотга таом тақдим қилди. У зот соллаллоҳу алайҳи васаллам: «(Сен ҳам) егин», дедилар.

«Мен рӯзадорман», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қачон рӯзадорнинг олдида таом ейилса, то еб бўлгунларича (ёки тўйгунларича) фаришталар рӯзадорга салавот айтиб туради», дедилар».

Бошқа бир ривоятда: «Қачон рӯзадорнинг олдида оғзи очиқлар таом еса, фаришталар унга салавот айтурлар», дейилган.

Термизий саҳиҳ санад ила ривоят қилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисда нафл рӯза ҳақида сўз кетаётгани шубҳасиз. Мусулмон инсон нафл рӯза тутган бўлсаю, унинг ҳузурида оғзи очиқ кишилар таом еса, у эса сабр қилиб рӯзасини давом этдирса, фаришталарнинг салавотига эришар экан. Бу нафл рӯза тутиб, уни очиб юбормай охиригача етказадиган кишилар учун улкан башоратдир.